Nr. 34.



1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 19 sierpnia 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Obwieszczenie
Wojewody Śląskiego

z dnia 3 czerwca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 maja 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. Nr. 15, poz. 30) ogłaszam w brzmieniu, obowiązującem od dnia 1 kwietnia 1933 r. jednolity tekst ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 14).

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Grażyński

Załącznik do obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 3 czerwca 1933r. (poz. 36).

USTAWA
z dnia 30 marca 1931 r.
o Wojewódzkim Funduszu Drogowym

Rozdział I.
Wojewódzki Fundusz Drogowy.

Art. 1.

Wojewódzki Fundusz Drogowy jest przeznaczony do pokrywania wydatków na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg wojewódzkich i innych dróg publicznych w Województwie Śląskiem, oddanych w zarząd administracji wojewódzkiej oraz do udzielania dotacyj (subwencyj i pożyczek) związkom komunalnym Województwa Śląskiego na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg samorządowych, powiatowych i gminnych i innych dróg publicznych, zarządzanych przez związki komunalne.

Art. 2.

Na pokrycie wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego służą następujące wpływy:
1. z opłat od pojazdów mechanicznych (art. 4 i 5);
2. z opodatkowania materjałów pędnych (art. 10);
3. z opłat od reklam, umieszczonych wzdłuż dróg publicznych poza granicami miast (art. 11);
4. z opłat, pobieranych na rzecz Skarbu Śląskiego na podstawie ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3);
5. z grzywien, nakładanych za przekroczenie przepisów porządkowych na drogach publicznych, stosownie do osobnych przepisów ustawowych;
6. z dotacji Skarbu Śląskiego w wysokości określonej w budżecie Województwa Śląskiego na każdy okres budżetowy;
7. ze sprzedaży maszyn, narzędzi i materjału drogowego, niepotrzebnych dla celów drogowych
8. sumy, należne Skarbowi Śląskiemu z tytułu zwrotu pożyczek udzielonych na cele drogowe;
9. inne wpływy, w szczególności odsetki od lokat pieniężnych (art. 3 ust. 3).

Art. 3.

(1) Wojewódzkim Funduszem Drogowym zarządza Śląska Rada Wojewódzka.

(2) Budżet Wojewódzkiego Funduszu Drogowego stanowić ma załącznik corocznego budżetu Województwa Śląskiego, a sprawozdanie za każdy okres budżetowy Funduszu ma być dołączane do zamknięcia rachunkowego z wykonania budżetu Województwa Śląskiego.

(3) Zasoby, gotówkowe Wojewódzkiego Funduszu Drogowego mogą być lokowane na rachunek Skarbu Śląskiego (Wojewódzkiego Funduszu Drogowego) w instytucjach finansowych w Województwie Śląskiem, oznaczonych przez Śląską Radę Wojewódzką.

(4) Niezużytkowane w danym okresie budżetowym wpływy Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, pochodzące ze źródeł dochodowych wyszcze-

gólnionych w art. 2, będą zaliczane na poczet wpływów następnego roku budżetowego.

(5) Śląska Rada Wojewódzka stanowi w drodze uchwały o rozdziale dotacyj (subwencyj i pożyczek bezprocentowych i oprocentowanych) związkom komunalnym na cele drogowe.

(6) Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zwiększania wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, przewidzianych w corocznym budżecie oraz do ustalania wydatków w budżecie nieprzewidzianych, jeżeli zmiany te nie wywołują powiększenia dotacji Skarbu Śląskiego, przewidzianej w corocznym budżecie z ogólnych dochodów budżetowych (art. 2 ust. 6).

(7) Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do oddawania w dziale administracji drogowej robót i dostaw w formie kredytowanej na rachunek wpływów Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Rozdział II.

Opłaty od pojazdów mechanicznych.

Art. 4.

(1) Ustanawia się opłatę od pojazdów mechanicznych w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1. od pojazdów mechanicznych osobowych, z wyjątkiem wymienionych w p. 4) i 5) — 15,— zł. od każdych 100 kg wagi własnej;
2. od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów, z wyjątkiem wymienionych w p. 3) — 20,— zł. od każdych 100 kg wagi własnej;
3. od pojazdów mechanicznych, ciężarowych i traktorów, używanych do zarobkowego przewozu towarów — 35,— zł. od każdych 100 kg wagi własnej;
4. od motocykla bez przyczepki — 40 zł. od sztuki;
5. od motocykla z przyczepką oraz 3-kołowych pojazdów mechanicznych (cykloneteк) — 60 zł. od sztuki.

(2) Przyczepki do pojazdów mechanicznych, z wyjątkiem pojazdów wymienionych w ust. (1) p. 5, podlegają takim samym opłatom, jak ciągnące je pojazdy.

(3) Przy obliczaniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości do 50 kg włącznie a ilości ponad 50 kg liczy się za pełne 100 kg.

(4) Od pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach z pełnemi obręczami gumowemi opłata podlega podwyżce o 25 proc., zaś od pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach z obręczami żelaznemi o 100 proc.

(5) Od pojazdów mechanicznych, posiadających na różnych osiach różne rodzaje obręczy, pobiera się opłatę od rodzaju obręczy, podlegającego wyższej opłacie.

Art. 5.

(1) Ustanawia się opłaty od pojazdów mechanicznych, używanych do zarobkowego przewozu osób poza obszarem jednej gminy.

(2) Opłaty wynoszą w stosunku rocznym:

a) od każdego miejsca w pojeździe mechanicznym, przeznaczonego dla podróżnego 100 zł, a nadto

b) od każdego miejsca w pojeździe mechanicznym, przeznaczonego dla podróżnego, za każdy kilometr dziennego przebiegu 0,40 zł.

(3) Opłaty, wymienione w ustępie 2, nie mogą łącznie przekraczać 300 zł od jednego miejsca.

(4) Miejsca w przyczepkach do pojazdów mechanicznych, określonych w ust. 1 podlegają takiej samej opłacie, jak miejsca w pojazdach.

(5) Opłaty od pojazdów mechanicznych i przyczepek, określone w ust. 2 i 4, pobiera się niezależnie od opłaty, określonej w art. 4.

(6) Opłat, określonych w ust. 2. nie pobiera się, jeżeli pojazd jest wynajmowany doraźnie.

Art. 6.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zmieniania w drodze rozporządzeń opłat, wymienionych w art. 4 i 5 na całym obszarze Województwa Śląskiego, lub na poszczególnych jego częściach tudzież do zniżania opłat, ryczałtowania tych opłat oraz zwalniania od nich. Jednakże opłaty, określone w art. 4, nie mogą być podwyższone więcej niż o 50 proc., opłaty określone w art. 5 ust. 2 więcej niż do 300 zł od miejsca w pojeździe.

Art. 7.

Od opłat, wymienionych w art. 4, wolne są pojazdy:

1. przeznaczone do urzędowego użytku osób, którym według prawa międzynarodowego służy prawo eksterytorjalności, oraz konsulów i wicekonsulów zawodowych i ich sekretarzy będących obywatelami państw obcych z zastrzeżeniem wzajemności;
2. władz i urzędów państwowych (cywilnych i wojskowych) oraz władz i urzędów samorządu terytorjalnego;
3. przedsiębiorstw państwowych: Polskie Koleje Państwowe, Polska Poczta, Telegraf i Telefon, z wyjątkiem pojazdów, używanych do zarobkowego przewożenia osób i bagaży;
4. pojazdy instytucyj i zakładów użyteczności publicznej mianowicie: szpitali, zakładów dezynfekcyjnych, straży ogniowych, pogotowi ratunkowych, oraz pojazdy mechaniczne, stanowiące własność gminy i przeznaczone do zarobkowego przewozu osób i towarów we własnym zarządzie gminy i na jej obszarze;
5. traktory, przeznaczone dla celów rolniczych, o ile nie są używane do przewozu ciężarów po drogach publicznych;
6. samochody ciężarowe o wadze poniżej 1.500 kg. będące własnością spółdzielni spożywczych, posiadających ponad 500 członków.

Art. 8.

(1) Do uiszczenia opłat od pojazdów mechanicznych (art. 4 i 5) obowiązana jest osoba, na którą zarejestrowany jest pojazd. Obowiązek ten powstaje z chwilą dopuszczenia pojazdu do ruchu, przyczem okresy krótsze, niż miesiąc, liczy się za cały miesiąc, a ustaje po upływie miesiąca, w którym pojazd został wycofany z ruchu. W razie przerw w komunikacji wskutek siły wyższej, władza pobierająca opłaty, może przyznać stosowne potrącenia.

(2) Opłaty uiszcza właściciel pojazdu w ratach kwartalnych zgóry.

Art. 9.

Udział Skarbu Śląskiego (Wojewódkiego Funduszu Drogowego) we wpływach z opłat od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej określają przepisy ustawy z dnia 29 marca 1933 r. zmieniającej ustawę z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 254).

Rozdział III.
Opodatkowanie materjałów pędnych.

Art. 10.

Udział Skarbu Śląskiego (Wojewódzkiego Funduszu Drogowego) we wpływach z opłat od materjałów pędnych określają przepisy ustawy z dnia 29 marca 1933 r. zmieniającej ustawę z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 29, 254).

Rozdział IV.
Opłata od reklam.

Art. 11.

(1) Ustanawia się opłatę od reklam (znaczków) szyldów, napisów, umieszczanych wzdłuż dróg publicznych na budynkach, słupach, kioskach i t. p., poza granicami miast do wysokości 25 zł. rocznie za 1 m^2 powierzchni reklamy.

(2) Od opłat od reklam zwolnione są reklamy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, umieszczane na budynkach i ogrodzeniach tych budynków, w których znajdują się same przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe.

Rozdział V.
Wymiar, pobór i ściąganie opłat.

Art. 12.

(1) Przepisy o wymiarze, poborze i ściąganiu opłat, wymienionych w art. 4, 5 i 11, o władzach, powołanych do tych czynności, o terminach płatności, o kredytowaniu, odraczaniu, przyznawaniu ulg, rozkładaniu na raty i odpisywaniu z powodu niemożności ściągnięcia opłat, jak również przepisy o kontroli poboru opłat, wyda Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia.

(2) Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty wymienione w ust. 1 będą ściągane w trybie administracyjnym wraz z karami (odsetkami) za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi. Koszty egzekucyjne, oraz kary (odsetki) za zwłokę pobiera się według stopy obowiązującej dla bezpośrednich podatków państwowych. Koszty egzekucyjne przypadają władzy której organ przeprowadził egzekucję.

(3) Dowód rejestracyjny na pojazd traci ważność jeżeli nie uiszczono należnej opłaty we właściwym terminie płatności.

(4) Prawo żądania zwrotu nienależnie pobranych opłat przedawnia się w ciągu dwóch lat, licząc od dnia uiszczenia. Prawo żądania opłat przedawnia się w ciągu 10 lat, licząc od dnia powstania obowiązku uiszczenia. Przedawnienie przerywa każdy krok urzędowy, podjęty przez właściwą władzę w celu ściągnięcia opłaty.

(5) Za czynności władz samorządowych, przy wymiarze, poborze i ściąganiu opłat, będzie przyznawane odszkodowanie w wysokości 5 proc. uiszczonych opłat oraz kar (odsetek) za zwłokę.

Rozdział VI.
Postanowienia karne.

Art. 13.

(1) Kto uchyla się od obowiązku płacenia opłat, określonych w art. 4, 5 i 11, podlega karze pieniężnej do wysokości 20-krotnej sumy opłaty uszczuplonej. Usiłowanie jest również karalne.

(2) Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad 4 tygodnie.

(3) Do orzekania o karach powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

W razie przekazania czynności wymiarowych władzom skarbowym do orzecznictwa karnego będą stosowane przepisy ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. 34, p. 355).

Rozdział VII.
Postanowienia końcowe.

Art. 14.

(1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 roku.

(2) Uchyla się:

1. pobieranie opłat za rejestrację pojazdów mechanicznych,
2. prawo opodatkowania pojazdów mechanicznych, wymienionych w art. 4 i 5 podatkiem komunalnym od przedmiotów zbytku,
3. prawo związków komunalnych do pociągania właścicieli pojazdów mechanicznych, wymienionych w art. 4 do opłat specjalnych i dopłat, lub do uiszczania podatków inwestycyjnych z tytułu posiadania i używania tych pojazdów;
4. ustawę z dnia 7 listopada 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 41, poz. 201) w przedmiocie podatku od pojazdów mechanicznych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, oraz w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niemieckiej ustawy o podatku od pojazdów mechanicznych z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Państwa Niem. Cz. I str. 396) na cieszyńską część Województwa Śląskiego.

Art. 15.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej, oraz stosownie do treści poszczególnych postanowień Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Wolny.

(Przedruk z Dz. U. Śl. Nr. 16, z dnia 22, czerwca 1933 r.)

Komunikaty

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

368 (art. 66, 67, 72 i 90). W wykładni Nr. 27 (ogłoszonej w Nr. 7 Dziennika Urzędowego z r. 1927) ustęp, zaczynający się od wyrazów: „Do punktu 4 wyjaśnia się", którego brzmienie zostało ostatnio ustalone w punkcie 5 wykładni Nr. 352 (ogłoszonej w Nr. 34 Dziennika Urzędowego z r. 1932), ulega następującym zmianom:

1. Wyrazy: „szkoły akademickie (art. 5 i 111 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz, U. R. P. Nr. 72, poz. 494) w brzmieniu ustalonem ustawami z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r, Nr. 2, poz. 10) i z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz, 305)" zostają zastąpione wyrazami: „szkoły akademickie (art, 1 ustęp 4, ustawy z dnia 15 marca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247)".

2. Wyrazy: „Fundusz Pomocy Bezrobotnym (art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. VIII. 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664)" zostają zastąpione wyrazami: „Fundusz Pracy• (art. 3 ustawy z dnia 16 marca 1933 r., Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163)".

W wykładni Nr. 227, której brzmienie zostało ustalone w punkcie 45 wykładni Nr. 352 (ogłoszonej w Nr. 34 Dziennika Urzędowego z r. 1932 wyrazy: „Fundusz Pomocy Bezrobotnym" zostają zastąpione wyrazami: „Fundusz Pracy". (L. D. V. 23338/5/33).

369. (art. 58) Ministerstwo Reform Rolnych okólnikiem z dnia 12 kwietnia 1932 r. L. P. III/17/32/0 przesłało wszystkim okręgowym Urzędom Ziemskim odpis wykładni Nr. 335, ogłoszonej w N-rze 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1932 oraz odpis powołanego w tej wykładni wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 18 kwietnia 1931 r. L. Rej. 2033/28 (L.D.V. 29697/5/32).

370. (art. 97) W myśl punktu 7 art. 97 u. o. s. sa wolne od opłaty stemplowej wpłaty i wypłaty, dokonywane z tytułu ubezpieczenia, zawartego poza granicami Polski przez zagraniczny oddział polskiego zakładu ubezpieczeń. Przepis powyższy należy stosować analogicznie do ubezpieczeń, które polski zakład ubezpieczeń zawiera zagranicą przez swego pełnomocnika (L. D. V. 15658/5/33).

371. (art. 90) Zgodnie z zasadą wyjaśnioną w wykładni Nr. 6, ogłoszoną w N-rze 6 Dziennika Urzędowego z r. 1927, nie podlega opłacie stemplowej rachunek rewidenta wyznaczonego przez Radę Spółdzielczą, wystosowany do spółdzielni, a stwierdzający należność, którą obowiązana jest uiścić spółdzielnia tytułem kosztów rewizji (art. 62 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733). (L. D. V. 11112/5/33).

372. (art. 47 i 49) Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 8 lutego 1933 r. L. Rej. 5037/31 ustalił tezy następujące:

1. Jeżeli według ustawy władza „może" wydać decyzję korzystną dla strony „w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie" — w szczególności w myśl art. 47 (ustępu ostatniego) u. o. s. — to treść decyzji jest pozostawiona całkowicie uznaniu władzy.

2. W przypadkach powyższych władza nie jest obowiązana do ujawnienia motywów decyzji.

3. Termin 5-letni, przewidziany w art. 49 u. o. s., nie ma zastosowania, jeżeli uiszczenie opłaty stemplowej lub jej wymiar urzędowy nie miały prawnego uzasadnienia; w tym ostatnim przypadku ma zastosowanie termin 1 roku, przewidziany w art. 45 (w razie uiszczenia bez wymiaru urzędowego) względnie termin 1 miesiąca, przewidziany w art. 46 (w przypadku wymierzenia opłaty przez właściwy organ urzędowy) L. D. V. 15358/33).

(Przedruk z Dz. U. M. Skarbu nr. 17 z dn. 20 czerwca 1933.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8